

แถลงการณ์

เรื่อง หน้าທີ່ของคนไทยในเวลารบ

การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดหน้าที่ของคนไทยในเวลารบไปยังสภาผู้แทนราษฎร จนสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วย และได้ลงมติให้ใช้เป็นกฎหมายได้นั้น ก็เพราะเหตุว่า รัฐบาลได้เห็นว่า อันบุคคลที่เกิดมามีชีวิตอยู่ร่วมกันประกอบขึ้นเป็นชาติหนึ่งนั้น แต่ละคนต่างก็มุ่งหวังในขณะที่มีชีวิตอยู่ในอันที่จะประกอบกิจการงานและบำเพ็ญตนเพื่อให้ ชาติบ้านเมืองรุ่งเรืองเจริญตาม สติปัญญา และกำลังของตน ในเวลาที่สภาพการณ์ของบ้านเมืองเป็นปกติ ต่างคนต่างก็มุ่งที่จะประกอบอาชีพตามความรู้ความสามารถช่วยกันรักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง และอำนวยความสะดวกให้แก่ทุกคนซึ่งเป็นเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นชนชาติเดียวกันหรือต่างชาติ เมื่อสภาพบ้านเมืองอยู่ในฐานะคับขัน ต่างก็รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อช่วยกันคลายคลี่ฐานะการณ ภัยกับชนนั้นให้ กลับคืนสู่สภาพปกติด้วยวิถีทางต่าง ๆ

อันชาติซึ่งได้มีกำเนิดเกิดขึ้นมาแล้วนั้น ต่างมุ่งหวังที่จะ
ทะนุบำรุงรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ให้เจริญรุ่งเรืองอยู่เสมอ
และให้อยู่ในฐานะที่เคารพนับถือและสรรเสริญอยู่เป็นเนือง
นิตย์ แต่ละชาติมุ่งจะเป็นมิตรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ในทางที่ควร ชาติไทยและประชาชนชาวไทยก็ได้ถือหลักนี้
และได้ปฏิบัติเช่นนั้นตลอดมาจนทุกวันนี้ ชาติต่าง ๆ ที่ติดต่อกับ
ชาติไทย ได้รู้นิสัยของชาวไทยในการให้ความต้อนรับ
เป็นอย่างดีแก่ชาวต่างประเทศนั้นอยู่แล้ว ประชาชนชาวไทย
ได้เคยปฏิบัติอยู่อย่างไรก็จักปฏิบัติอย่างนั้นต่อไป แต่ทั้งนี้
ชาติอื่นก็ต้องปฏิบัติตอบแทนแก่ชาติไทยอย่างเดียวกัน และ
ต้องไม่ก่อผลเสียหาอย่างใดให้แก่ชาติไทย

แต่เหตุการณ์ของโลกในสมัยปัจจุบันผันแปรและเรว
ไม่แน่นอน ความรู้สึกและความคิดเห็นของแต่ละชาติก็
เปรียบเสมือนความคิดเห็นของบุคคลธรรมดาได้แปรปรวน
ไปตามความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ด้วย การปะทะ การ
ดองใจกำลัง การต่อสู้ ตลอดจนการรบและการสงครามก็
ได้เกิดขึ้นและได้ยืดเยื้อมาช้านาน และก็ยังไมอาจคาด
คะเนได้ว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อใด เพื่อรักษาความเป็นมิตรที่ดี
ของทุก ๆ ชาติ ชาติไทยได้ดำรงอยู่ในความเป็นกลาง และ

วันที่๑๑กันยายน๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม๕๘ หน้า๑๑๒๒

ปฏิบัติกิจด้วยความเที่ยงธรรมถ่อมมันในความสงบและการที่จะไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ชาติหนึ่งชาติใด แต่ทั้งนี้ชาติต่าง ๆ ที่เป็นมิตรกับชาติไทย มีความสัมพันธ์สนิทกันมา นับเป็นเวลานานนั้น ก็ต้องเห็นใจชาติไทยและไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ชาติไทยด้วย แต่สิ่งที่ได้ทราบกันอยู่แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เป็นที่แน่นอน และถ้าจะสมมติกรณีให้ร้ายแรงที่สุด การณ์ก็อาจเป็นได้ว่าชาติไทยอาจถูกชาติอื่นบีบคั้นและเข้ามารุกรานในบ้านเมือง ในกรณีอันร้ายแรงเช่นนี้ ซึ่งเป็นกรณีเกี่ยวกับความเป็นความตายของชาติ ประชาชนชาวไทยก็ตกอยู่ในฐานะจำเป็นที่จะต้องต่อสู้จนกว่าจะหมดลมหายใจ ถึงศัตรูจะมีอำนาจอย่างใหญ่หลวงเพียงใดก็ตาม เมื่อเกิดมาเป็นไทยแล้วต้องสู้จนสิ้นกำลัง ชาติไทยย่อมรู้สึกอยู่ว่าเป็นชาติเล็ก ไม่มีกำลังอำนาจมากมาย แต่ก็ยินดีที่จะยอมตายด้วยความเป็นไท ดีกว่าอยู่ด้วยความเป็นทาสเมื่อจำเป็น ถึงชาติไทยจะต้องสู้จนสิ้นชาติ ชื่อของไทยก็คงดำรงอยู่ตลอดชั่วกัลปาวสานว่าเป็นชาตินักสู้จนตัวตาย ตั้งได้มีตัวอย่างของบางชาติที่ถึงบัดนี้จะได้สูญสิ้นนับเป็นเวลาดังพันปี แต่ชื่อก็ยังดังก้องอยู่ไม่รู้ลืม

ชาติไทยตั้งมั่นอยู่ในสันติธรรม และแสวงหาสันติภาพ
อยู่เสมอ แต่จะต้องไม่ประมาท ถ้าหากบังเอิญต้องเผชิญ
ต่อการรบ และต้องต่อต้านกับศัตรูผู้รุกรานโดยธรรมชาติ
ก็ควรตราหน้าที่ของประชาชนชาวไทยทั้งมวลอันรู้โดยทั่ว
กันนั้นไว้ให้เป็นที่ยึดมั่นแต่บัดนี้ และให้ทุกคนสังวร
ในกิจที่ตนพึงปฏิบัติในการรบต่อต้านไว้โดยทั่วกัน ด้วยเหตุ
นี้จึงได้มีการตรากฎหมายเรื่องนี้ขึ้นไว้.